Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71

(2000/C 274 E/13)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 186 endelig udg. — 2000/0070(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 28. april 2000)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af Den Administrative Kommission for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der bør foretages visse ændringer af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet [1], og Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet [2]. Disse ændringer er en følge af de ændringer, som medlemsstaterne har foretaget til deres lovgivning om social sikring.

(2) Da den franske regering har forelagt formanden for Rådet en erklæring om, at forordning (EØF) nr. 1408/71 skal finde anvendelse på de to franske tillægspensionsordninger ARRCO og AGIRC, bør anvendelsen af forordning (EØF) nr. 1408/71 lettes ved indsættelse af to nye punkter i bilag IV del C og bilag VI, først og fremmest for at tage hensyn til disse ordningers supplerende karakter sammenlignet med grundordningerne samt til den omstændighed, at ydelserne efter disse ordninger beregnes på grundlag af antallet af de optjente pensionspoint uden hensyn til de tilbagelagte perioder.

(3) Det bør præciseres, at ydelser efter den østrigske lovbestemte førtidspensionsordning skal tilkendes i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit III, kapitel 3, i forordning (EØF) nr. 1408/71.

(4) For at tage hensyn til De Europæiske Fællesskabers Domstols dom af 11. juni 1998 i sag C-275/96 Kuusijävi mod Riksförsäkringsverket [3] bør der foretages ændringer i afsnit »N. Sverige« i bilag VI.

(5) Artikel 34, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 574/72 bør ændres for at holde dette stykke adskilt fra artikel 34, stk. 4, og således ikke længere henvise til refusion inden for en bestemt grænse i de tilfælde, hvor udgifterne er blevet afholdt under et ophold i en medlemsstat, i hvis lovgivning der ikke er fastsat refusionssatser.

(6) Det er nødvendigt at ændre artikel 93, stk. 1 i forordning (EØF) nr. 574/72 for at tage hensyn til Rådets forordning (EF) nr. 307/1999 [4], hvorved anvendelsesområdet for forordning (EØF) nr. 1408/71 udvides til at omfatte studerende.

(7) Artikel 107 i forordning (EØF) nr. 574/72 bør ændres som følge af indførelsen af euroen med virkning fra den 1. januar 1999.

(8) For at nå målet, arbejdskraftens frie bevægelighed, er det nødvendigt og hensigtsmæssigt at ændre bestemmelserne om koordineringen af de nationale sociale sikringsordninger ved en retsakt på fællesskabsniveau, som er bindende, og som gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

(9) Bortset fra artikel 42 indeholder traktaten ikke anden hjemmel end artikel 308 for vedtagelsen af denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag IV og VI til forordning (EØF) nr. 1408/71 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

---

[1] EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2. Forordningen er ajourført ved forordning (EF) nr. 118/97 (EFT L 28 af 30.1.1997, s. 1) og senest ændret ved forordning (EF) nr. 1399/1999 (EFT L 164 af 30.6.1999, s. 1).

[2] EFT L 74 af 27.3.1972, s. 1. Forordningen er ajourført ved forordning (EF) nr. 118/97 (EFT L 28 af 30.1.1997, s. 1) og senest ændret ved forordning (EF) nr. 1399/1999 (EFT L 164 af 30.6.1999, s. 1).

[3] Sml. 1998, s. I-3419.

[4] EFT L 38 af 12.2.1999, s. 1.

Artikel 2

I forordning (EØF) nr. 574/72 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 34, stk. 5, affattes således:

»5. Hvis der i opholdslandets lovgivning ikke er fastsat refusionssatser, kan den kompetente institution foretage refusion efter de for institutionen gældende satser, uden at den pågældendes samtykke er nødvendigt. Refusionsbeløbet kan under alle omstændigheder ikke overstige de udgifter, der faktisk er blevet afholdt.«

2. Artikel 93, stk. 1, affattes således:

»1. Naturalydelser, der i medfør af forordningens artikel 19, stk. 1 og 2, er udredt til arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og til medlemmer af deres familie, der er bosat på den samme medlemsstats område, samt naturalydelser, der er udredt i medfør af forordningens artikel 21, stk. 2, artikel 22, 22a og 22b, artikel 25, stk. 1, 3 og 4, artikel 26, artikel 31, artikel 34a eller artikel 34b skal af den kompetente institution refunderes den institution, der har udredt de nævnte ydelser, med de faktiske udgifter, således som disse fremgår af den sidstnævnte institutions regnskaber.«

3. Artikel 107 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Ved anvendelse af følgende bestemmelser:

a) forordningens artikel 12, stk. 2, 3 og 4, artikel 14d, stk. 1, artikel 19, stk. 1, litra b), sidste punktum, artikel 22, stk. 1, nr. ii), sidste punktum, artikel 25, stk. 1, litra b), næstsidste punktum, artikel 41, stk. 1, litra c) og d), artikel 46, stk. 4, artikel 46a, stk. 3, artikel 50, artikel 52, litra b), sidste punktum, artikel 55, stk. 1, nr. ii), sidste punktum, artikel 70, stk. 1, første afsnit, artikel 71, stk. 1, litra a), nr. ii), og litra b), nr. ii), næstsidste punktum

b) gennemførelsesforordningens artikel 34, stk. 1, 4 og 5.

sker omregningen til en given valuta af beløb udtrykt i en anden valuta til den kurs, der i løbet af den i stk. 2 fastsatte referenceperiode, beregnes af Kommissionen på grundlag af det månedlige gennemsnit af de referencekurser for omregning af valutaer, der offentliggøres af Den Europæiske Centralbank.«

b) Stk. 3 ophæves.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den første dag i den anden måned, der følger efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG

I bilag IV og VI i forordning (EØF) nr. 1408/71 foretages følgende ændringer:

1. I bilag IV, del C, afsnit »E. FRANKRIG« ændres »Ingen« til:

»Alle ansøgninger om pensions- eller efterladteydelser efter tillægspensionsordningerne for lønmodtagere.«

2. Bilag VI ændres således:

a) Afsnit »E. FRANKRIG« ændres således:

i) I punkt 3 indsættes som sidste led:

»— De foregående betingelser gælder ligeledes ved anvendelsen på statsborgere fra andre medlemsstater af de bestemmelser, som giver en fransk arbejdstager, der udøver erhvervsmæssig beskæftigelse uden for Frankrig, mulighed for frivilligt at tilslutte sig en fransk tillægspensionsordning for lønmodtagere enten direkte eller via sin arbejdsgiver.«

ii) Punkt 5 affattes således:

»5. Ved beregningen af det i forordningens artikel 46, stk. 2, litra a), omhandlede teoretiske beløb efter grund- eller tillægsordningerne, hvor alderdomsydelserne beregnes på grundlag af pensionspoint, skal den kompetente institution for hvert forsikringsår, der er tilbagelagt efter enhver anden medlemsstats lovgivning, medregne et antal pensionspoint, der er lig med kvotienten af det antal pensionspoint, som er erhvervet i henhold til den for institutionen gældende lovgivning, og det antal år, der svarer til disse point.«

iii) Som punkt 9 indsættes:

»9. Fransk lovgivning, som finder anvendelse på en arbejdstager eller en tidligere arbejdstager ved anvendelsen af forordningens afsnit III, kapitel 3, omfatter både den eller de grundordninger for alderdomsforsikring og den eller de tillægspensionsordninger, som den pågældende har været omfattet af.«

b) I afsnit »K. Østrig« indsættes som punkt 7:

»7. Den særlige understøttelse i henhold til lov om særlig understøttelse (Sonderunterstützungsgesetz, SUG) af 30. november 1973 betragtes som en alderspension ved anvendelsen af forordningen.«

c) I afsnit »N. Sverige« affattes punkt 1 således:

»1. Ved anvendelse af artikel 72 i forordningen i forbindelse med fastsættelse af retten til forældreydelser skal forsikringsperioder, der er tilbagelagt i en anden medlemsstat, betragtes som værende baseret på den samme gennemsnitsindtjening som de svenske forsikringsperioder, med hvilke de lægges sammen.«